

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd už uznesením č. k. III. ÚS 575/2022-10 z 13. októbra 2022 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa z 2. septembra 2022 proti postupu okresného súdu v označenom trestnom konaní pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Uvedený dôvod odmietnutia nezakladá prekážku podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde pre rozhodovanie o aktuálne predbežne prerokovanej ústavnej sťažnosti.

4. Z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky a práv, ktoré sú zakotvené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučnou úlohou ústavného súdu. Táto úloha predstavuje úlohu každého orgánu verejnej moci v rámci jemu zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré participujú na ochrane ústavnosti (IV. ÚS 594/2021).

5. Ústavnou sťažnosťou napadnutý postup okresného súdu bol postupom súdu prvého stupňa v trestnom konaní, ktorý bol zavŕšený vyhlásením a následným doručením rozsudku. Proti rozsudku má obžalovaný právo podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, pričom následne poskytuje ochranu jeho základným právam a slobodám odvolací súd. Podľa obsahu predmetného rozsudku okresného súdu sa sťažovateľ vzdal odvolania, čo mu síce Trestný poriadok v § 312 ods. 1 výslovne umožňuje, z pohľadu predbežného prerokovania sťažovateľovho návrhu na začatie konania na ústavnom súde však takýto procesný úkon obžalovaného má za následok splnenie hypotézy § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

6. Sťažovateľ sa vzdaním sa odvolania sám zbavil možnosti splniť podmienku prípustnosti svojej ústavnej sťažnosti. Preto ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2. písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú. Nebolo už potom efektívne aktivovať proces odstraňovania chýbajúcich náležitostí ústavnej sťažnosti (nedostatok kvalifikovaného právneho zastúpenia, absencia označenia práv, ktoré mali byť porušené, absencia náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu